

tikától. Éppen ezt hangsúlyozza a könyv szerzője több helyen is! A 78. oldalon nagyon határozottan kifejti például, hogy az elért eredmények megvalósításának „*döntő feltétele... a nemzet túlnyomó részének az ismételten megalázott ország [célzás az '56-os forradalom levezésére! G. L.] felemelkedése érdekében végzett munkája, sokszor áldozata volt*”. (Kiemelés a könyvben, a szerzőtől!) Ennyit a nosztalgiazásról... De nem folytatom.

Fertő Imre összehord a cikkében annyi hetet-havat és a tetejébe még tücsköt-bogarat, hogy nem érdemes a témát tovább ragozni.

Inkább javaslom az olvasónak, hogy olvassa el cikkét, majd pedig vegye kézbe Buday-Sántha professzor megtámadott könyvét. A kontrasztot a kettő színvonalában úgyszólván érzékeltetni fogja, a könyvet pedig egészen biztosan élvezni majd.

GAZDAG LASZLÓ

Válasz Gazdag Lászlónak

Gazdag László levele igazolja azt a tézisemet, hogy a magyar mezőgazdaság helyzete, illetve az agrárpolitika értékelése megosztja a hazai agrárközgazdászokat. A szerzőt elragadták az indulatai, valószínűleg ezért nem érintette, illetve nem cáfolta a recenzió legfontosabb állításait. Kénytelen vagyok ezért Buday-Sántha Attila könyvével szembeni kifogásaimat röviden újra összefoglalni.

1. A szerző részlegesen és egyoldalúan dolgozza fel a magyar szakirodalmat.

2. A szerző nem hivatkozik a Közös Agrárpolitikáról szóló nemzetközi irodalomra.

3. A könyv fejtegetései nélkülöznek minden elméleti alapot, amely a választott témához kapcsolódik.

4. A szerző nem alkalmaz semmilyen kvantitatív módszert.

5. A könyv nem teljesíti a saját maga által kitűzött célokat.

6. Következésképpen, az *agrárközgazdaságtan főáramának normái* szerint a könyv nem tudományos mű.

FERTŐ IMRE